

● ÚVODNÍK

Zase Vánoce

„...já jsem přišel, aby měly život a měly ho hojnost. Já jsem ten dobrý pastýř. Dobrý pastýř pokládá svou duši za ovce.“ Jan 10, 10 – 11

Budu upřímný. Nejsem příliš velký nadšenec pro současné postkřesťanské Vánoce a nepříši ani s velkým nadšením vánoční články (asi příští prosincový úvodník nechám napsat někomu jinému ☺). Lidé mají dojem, že o Vánocích se musí chovat lépe, za ostatní se usmívat, uhnout se sháněním dárků, úklidem, množstvím snědeného jídla a množstvím shlédnutých pohádek v TV – předpokládám, že i letos bude zase Mrázík. (Vím, můžeš namítnout, že jako křesťané to děláme jinak. Ale děláme to fakt jinak?)

O Vánocích se mluví jako o rodinných svátcích a často jsou rodiny skutečně více času pohromadě. Na druhou stranu kolem Vánoc přibývá depresí a sebevražd. Osamělí lidé jsou ještě osamělejší, smutnější, smutnější..... (Díky Bohu za každou výjimku, kdy někdo osamělý je právě o Vánocích potěšen zájmem ostatních).

Mám někdy dojem, že ani jako křesťané moc nevíme, co s Vánoci udělat. Velikonoce jsou jasné. Víme, kdy byly a víme, co se stalo. V době Vánoc se Ježíš asi ani nenarodil. Jak si Vánoce užít a neudělat z nich ani kolem nás rozšířený postkřesťanský svátek dárků a jídla a ani nějakou podivnou náboženskou událost? (A to pomíjím v některých křesťanských kruzích oblíbený spor, zda mít nebo nemít stromček. Prozradím vám, jak je to u nás – některý rok ho máme a některý nikoli a nemá to žádný náboženský důvod ☺.)

Nemám na to jednoduchou odpověď ani pro sebe a svou rodinu, natož pro vás. Vím, že někteří moji sourozenci to zvládají lépe a učím se od nich. Jedno ale vím. To, že se Ježíš narodil, umožnilo to, že žil v lidském těle, poznal lidský život s jeho radostmi i starostmi, poznal pokušení, lásku i odmítnutí a mohl si se mnou vyměnit život – on se stal hříchem a já Boží spravedlností. Bez jeho

narození – ať už o Vánocích nebo jindy – by nebyla ani jeho smrt a vzkříšení.

Ježíš velmi podrobně vysvětloval svým učedníkům, proč přišel a jaký má vztah k lidem. V desáté kapitole Janova evangelia vysvětluje svůj postoj ke každému z nás na příkladu péče o ovce. Nejhorší možností je zloděj. Chce ovci ukrást a jde mu jen o vlastní prospěch. V tomto případě není co řešit – zloději o ovci jako takovou nejde – jemu jde o sebe. Dalšími možnostmi jsou ti, kteří o ovce pečují. I mezi nimi je rozdíl. Někdo je na práci najat. Snaží se jí dělat pro odměnu

a vynakládá námahu, aby se ovčím dařilo. Ale jen odsad p o d s a d . Když při-

jde vlk a chce ovci sežrat, nechce se mu riskovat. Radši uteče a nechá ovci jejímu osudu. S jinou péčí přistupuje majitel – pastýř. On je ochoten položit za ovce i život. Protože každou ovci zná jménem, každá ovce pozná jeho hlas. To je Ježíšův postoj ke mně, k Tobě i k těm, kteří dosud do jeho ovčince nepatří. Ježíš za nás obětuje svou duši. Přišel proto, aby ovce měly život, abychom my měli život. A nejenom nějaký život, ale hojnost života. Častý omyl lidí, kteří Pána Ježíše neznají (a občas i omyl některých křesťanů) je, že nás následování Ježíše připraví o něco dobrého. Následování Ježíše mě skutečně o některé věci připravilo. Někdy to nebylo příjemné. Když se ale dívám zpětně, tak říkám díky Bohu, že z mého života některé věci vzal, resp. dal mně sílu, abych některé věci opustil.

Přeji sobě i vám, abychom si letos Vánoce skutečně užili. S rodinou, přáteli, třeba i s Mrázíkem. Abychom je užívali s vědomím, že jsme dostali hojnost života. Hojnost nového života, který si neužijeme jen jednou v roce kolem Štědrého dne, ale můžeme si ho užívat celý rok a v plnosti si ho budeme užívat v Božím království na věčnost.

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

Milovaní, Bohem opečovávaní, hýčkaní a nesení...

V tomto čísle nenajdete nostalgii Vánoc. Žijeme v jistotě, že před více než dvěma tisíci lety se narodil, zemřel, vstal a žije Ježíš, Boží syn. Je to realita každého dne a tak máme „vánoce“ neustále. Dostali jsme dar života a v Něm věčný život a dalšími tisíci dary jsme denně zahrnováni. Tak přeji nám všem, abychom v jistotě, že „všechny dobré a dokonalé dary jsou od Otce světla“, pokojně a s radostí přežili (pardon – prožili) tento požehnaný měsíc. A až budete číst dobré zprávy ze Dnů dobrých zpráv, popřemýšlejte, komu zprávu záchrany ještě říci – dobrý typ na dárek ☺

Nanda

<http://praha.kaes.cz>

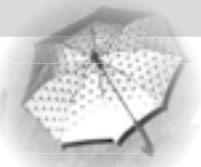
Jonáš se pokouší sdílet svou historku s nevěřícím Tomášem.

Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc - www.reverendfun.com

PŘEČTĚTE SI

Dny dobrých zpráv	2 – 4
Pozvěte své známé	5
Ted' potřebuji mluvit právě s tebou	6
Ukončení služby Pitzmosových	6
Full Flame – ohlédnutí	7

DNY DOBRÝCH

ZPRÁV

Je něco, co Tě na třetím ročníku překvapilo?

Jarda: Mile mě překvapil profesor Tyc a jeho fyzikální show. Pěkné bylo, že přišlo okolo 300 diváků. Mírně zklamán jsem byl ze čtvrtka a pátku, kdy přišlo nejméně lidí, něco okolo 50 diváků na každé vystoupení. Byl to program pro mladé, tedy pop-rock a podílely se na tom dvě církve.

Luboš: Byl jsem povzbuzen nasazením těch, kteří se akci věnovali. Předně Jarda Sloboda, takový otec DDZ, Vlád'a Vácha, účinkující, pořadatelské týmy... Účast přes tři sta diváků na prvním večeru byla rekordní a také přišlo dost hostů na nedělní shromáždění. Průměrná návštěvnost cca 120 hostů přes nízkou účast ve čtvrtek a pátek je také vcelku dobrá.

Na druhou stranu jsem měl naději, že

letos více prorazíme. Jak v oblasti návštěvy hledajících, tak v oblasti obrácení. Když se nás ale na hlavní modlitebni za DDZ sešlo z našeho sboru a ze sboru CBH, který s námi DDZ pořádá, asi 25 lidí a starší našeho sboru jsme tam byli jen čtyři, říkal jsem si, že asi opět neprorazíme. Dali jsme Bohu najevo, nakolik nám jde o to, aby se právě na této akci lidé s Ním setkali. Bůh vzal tento náš „signál“ vážně. Ve skutečnosti dal více, než o co jsme si řekli.

Vlád'a: Překvapil mě zájem o fyzikální show, nečekal jsem tak vysokou návštěvnost. Naopak nemile mě překvapila malá účast na koncertě Daniely Hogger. Nemile mě také překvapilo relativně malé nasazení sboru, až na výjimky zapálených a horlivých zvačů a modlitebníků se myslím letos ani moc neděla propagace na regionech, jakoby se DDZ staly jen jednou z okrajových akcí sboru. Bylo to vidět i na modlitebních setkáních, kde bylo ještě méně lidí než loni a letos dokonce přinejmenším některé skupinky nebyly v týdnu DDZ zrušeny a tak neumožnily svým členům se DDZ zúčastnit

Premýšlíš o nějakých změnách pro pořádání čtvrtého ročníku? (A bude vůbec?)

Jarda: Budeme dále zvát ke spolupráci církve v Praze, ale budeme dbát na to, aby každý večer měl službu region z našeho sboru. Ostatní církve mohou pořádát svoje

Dny souběžně s námi. Doufám, že čtvrtý ročník bude, ale vždy to potvrzuje vedení sboru.

Luboš: Při hodnocení jsme hovořili o některých detailech. Asi největší změna, kterou bych uvítal, je to, že by v jeden den mohlo být více programů na různých místech. Každý den jeden program, který bude mít na starosti náš sbor a souběžně další program, který by měl na starost sbor, který se k DDZ připojí. Ale zda se to povede, to zále-

ží i na zájmu dalších sborů. Spolupráce se sborem CBH se myslím vydařila.

Vlád'a: Tak určitě by bylo dobré zapojit další sbory, ale asi my bychom dělali program celý týden a další sbory, včetně třeba CBH by měly paralelní program, byla by společná propagace, společný web,

image a filozofie programů.

Takže v nějaký den by byly dvě akce na různých místech. To by mohlo zvýšit pestrost nabídky.

Proč si myslíš, že má cenu DDZ pořádát?

Jarda: I když Praha nabízí množství různých zábav, na DDZ nám lidé stále chodí i když ví, že se jedná o křesťanskou akci. Potvrzuje se, že se lidé nechají pozvat na tuto akci spíš, než třeba na bohoslužby. Tento ročník přišlo průměrně více lidí než vloni.

Luboš: Potřebujeme představit lidem jinou církev, než jakou si představují a jakou jim představují sdělovací prostředky. Potřebujeme mít příležitost, kam pozvat lidi, které nejde pozvat přímo do sboru. Potřebujeme se čas od času zaměřit na jednu společnou věc a zaktivizovat se. DDZ slouží všem těmto záměrům.

Vlád'a: Je to výborná příležitost jak zvát nevěřící přátele, kteří by zatím ještě nepřišli do sboru, na akci, kde nenásilně uslyší alespoň trochu evangelia. A také ukázat, že jako křesťané máme co nabídnout, a to kvalitně.

Na naše otázky odpovídá Vlád'a Vácha, Jarda Sloboda a Luboš Ondráček

Jak jsi ten týden prožil ty?

Jarda: Velmi pěkně. Já mám nejvíce práce během prvních šesti měsíců v roce. Hledám a kontaktuji vystupující, dojednávám podmínky, mluvíme o tom, jak by mělo vystoupení vypadat, zamlouvám prostory, kde bude vystoupení, s grafikem pracujeme na podobě letáku, domlouvám, jak budou vypadat webové stránky atd. Když DDZ začnou naostro, užívám si a pozoruji cvrkot a mám dobrý pocit, když všechno klapne jako doposud.

Luboš: Byl jsem s výjimkou jednoho večera na všech programech. Užil jsem si to, mohl jsem si popovídat s některými lidmi ze sboru a také alespoň trochu s hosty.

Vlád'a: Byl jsem na každém večeru, protože jsem večery moderoval. Byl jsem trochu unavený, to přiznávám, ale programy mě vždy osvěžily. A bylo hezké vidět nasazení účinkujících i těch, kteří přišli sloužit ve služebním týmu.

Pozval jsi někoho? A přišel?

Jarda: Přišel můj tatínek a moc se mu líbila Fyzikální show. I když je nevěřící, ta promluva pana profesora o Bohu a stvoření mu připadla úplně přirozená.

Pak přišel můj synovec a byl na třech programech. Dokonce přišel na celosborové bohoslužby.

Luboš: Moc úspěšný jsem nebyl. Nakonec přišli dva lidé díky plakátu, který jsem pověsil na naši garáž. Muž se u něj zastavil, Věra byla právě venku a povídala si s ním a on asi s manželkou přišel. Doufám, že to bude příští rok lepší.

Vlád'a: Pozval jsem několik lidí, nejvíce tedy na divadlo a tam přišlo několik přátel, nejvíce mě potěšila manželka jednoho mého spolužáka, která přišla, i když on v poslední chvíli nemohl. A divadlo se jí líbilo.

Den druhý

Večer, který probíhal opět v Salesiánském divadle, měla tentokrát na starosti Palmovka. Pořad by se mohl jmenovat: „Křesťanskou hudbou třemi stoletími“, nebo „Klasickou hudbou o Bohu“. Během večera jsme se dozvěděli něco o skladatelích a poslechli si o Stvořiteli. Bůh byl totiž slyšet v dílech geniálních mistrů, křesťanů Bacha, Haydna a Dvořáka, skladatelů 17., 18. a 19. století.

Zdeněk Mann a jeho společníci hráli s chutí, zápalem a radostí. Snad poprvé jsem viděla, že se interpreti vážné hudby usmívají. Všechny skladby byly dynamické, radostné a opravdu zábavné, takže myslím, že nemohl usnout ani ten, koho klasická hudba jindy spolehlivě uspi. Reakce návštěvníků byly vesměs pozitivní: „Moc se mi koncert líbil“, „Velice příjemně mě to překvapilo“, „Nádherná, úžasné!“ ▲

Zdeněk Mann (první zleva) a jeho společníci

Den třetí

Večer organizačně zajišťoval region Východ opět u Salesiánů. Divadlo Kairos II. Hra: Taková divná doba.

Zdeněk Paulus, v roli starce, nám vyprávěl, jak to tenkrát za války v té divné době bylo, když byl malý chlapec. Vážné téma, žádná oddychovka, ale přesto jsme se smáli. I když to za druhé světové války byla tíživá a hlavně prý „divná doba“, lidé žili stejní, jako jsme my. S touhami, sny i chybami, takže i o komické situace v této jinak tragické hře, nebyla nouze.

Herci hráli přirozeně, mluvili nahlas a evidentně si to užívali. Nejvíce zabodovaly děti, ale i všem ostatním jsme role uvěřili a prožívali s nimi jejich osudy. Taková divná doba je divadlo alarmující, takřka dokumentární. Neklade otázky, předkládá fakta, varuje. V rámci Dnů dobrých zpráv přináší světu dobrou zprávu o tom, že křesťané nejsou lhostejní k minulosti ani budoucnosti. Reakce diváků byly opět pozitivní. ▲

DIVADLO O DIVNÉ DOBĚ

Režiséra, scénáristy a herce v jedné osobě jsem se zeptala:

Vlád'o, „Taková divná doba“ je hra, kterou jsi sám napsal. Proč téma holocaustu? Oslovilo mě tohle téma, když jsem na školách přednášel s pamětníky holocaustu a vůbec jsem si nějak zpracovával tohle téma. Cítil jsem, že chci nějak vyjádřit to, jaká to byla hrůza, jak to všechno přicházelo postupně a nenápadně a jak se to může kdykoli opakovat. A samozřejmě je tam spousta dramatického materiálu, tak se to přímo nabízí k divadelnímu zpracování. A aby to nebylo jen depresivní, je v tom trochu romantiky a lásky, trocha humoru.

No jo, ale kde v tom vidíš dobrou zprávu pro DDZ?

Musím se přiznat, že dobrá zpráva v tom není, nebo tedy ne v tom tvaru, jak bychom jí chtěli vidět. Není tam evangelium. Ale myslím, že i tak to může diváky oslovit, takže to patří na takovýto festival.

Jak jsi spokojený jako režisér? Povedla se premiéra?

Až na pár drobných chybiček, které snad ani diváci nepostřehli, se premiéra myslím povedla. Na ten malý počet zkoušek, které jsme měli, to dopadlo docela dobře. Ale vyhlížím, že na hře budeme ještě dále pracovat a bude čím dál lepší.

Zdeněk Paulus nás provedl příběhem

Divadelní sp
Kairos II
Taková divná doba

Den čtvrtý

První den společných Dnů s Církví bez hranic. Veškerých pořadatelských prací se sourozenci z CBH zhostili na výbornou. V suterénu, ale příjemném sále Casa Gelmi vystoupila první

zahraniční skupina letošních Dnů – Azusa Street. Slovenské písně se do češtiny překládat nemusely, anglické byly přeloženy a promítnuty na plátno za skupinou. Stylově by se dala kapela zařadit do poprocku s prvky jazzu a funk, nechyběly ani prvky worshipu. Skupina předvedla opravdu profesionální výkon a tak čtvrté večer byl pro nás i naše hosty příjemně strávený čas. ▲

Probud'te se, je tu Azusa Street

Daniela Hogger z Velké Británie

Den pátý

Letos se ke KS Praha v pořádání Dnů přidala i Církve bez hranic. Také poprvé byla pozvána ke spolupráci hudební skupina až z Velké Británie.

V nabytém sále diváci netrpělivě čekají, podupávají, vytleskávají. Potom, konečně, za bouřlivého potlesku a pískotu vbíhá na jeviště Daniela Hogger se svou kapelou. Stop! Takhle to nebylo. Možná je to vize pro příští koncert zahraniční skupiny na DDZ. Sešlo se nás okolo šedesáti, což sál Casa Gelmi opravdu nezaplnilo. Daniela ale zpívala naplno! Pro mě, která na rockové koncerty nechodím, to bylo hodně zajímavé. Pár písniček jen s kytarou a potom „nářez“, když se přidala kapela. Baskytara, klávesy, bubny. Překlad textů se promítal na velké plátno za kapelou, takže každému bylo jasné, o čem a komu Daniela zpívá. Daniela je mladá, skromná dívka. Přitom je silná osobnost s laskavým a soucítěním srdcem. Z jejího vystupování i textů je znát, že sebevědomí a jistota pramení ze vztahu s Bohem. K tomu také písně posluchače zve. Já jsem si večer užila a všichni, s kým jsem mluvila, byli nadšeni. Někteří přišli, i když ani takovou kvalitu nečekali, jak se mi svěřili, jiní možná proto nepřišli vůbec. Tak snad příště nenecháme sobě ani svým přátelům uniknout kvalitní křesťanský rock. ▲

Den šestý

Gospel. Plzeňská skupina Touch of Gospel, kterou mnozí znají právě hlavně ze Dnů.

V Komunitním centru Sv. Prokopa, kostele, kde se schází i region Západ, se sešli fanoušci, zvědavci a pozvaní. Gospelový sbor v počtu asi dvaceti zpěváků nezklamal. Už potřetí nám připravili nadšení zpěváci po celé dvě hodiny skvělý kulturně hudební zážitek. Šéf a dirigent v jedné osobě, Michal Beránek si naopak pochvaloval publikum. „Je to zajímavé,

na Dnech máme kontakt s posluchači nějak hlubší, jasně cítíme, že jim tu dobrou zprávu zpěvem předáváme a oni nám to oplácí vřelým přijetím.“ Zpěváci, doprovázení hudebním tělesem (klávesy, kytara, bicí), jdou do všech písní naplno a evidentně si to užívají. Radost ze zpěvu a radost ze života a z života s Bohem jsou nakažlivé a proto byl koncert na závěr třetího ročníku povzbuzením pro nás všechny. Pro organizátory k pokračování, pro křesťany k následování a pro pozvané ke hledání. ▲

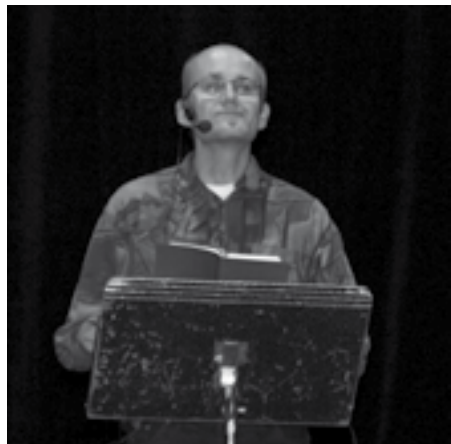
Dotkněte se evangelia... Gospel

Celosbor

První nedělí v listopadu vyvrcholil týden Dnů dobrých zpráv Bohoslužbami zaměřenými na hosty. Jako vítací služba jsem uvítala přes dvě desítky mně neznámých lidí.

Kázal Michal Klesnil

Chvály byly pochopitelně chvály a spolu i s hosty jsme předstoupili před Boha, vedeni hudební skupinou Honzy Knížka. Potom písničku přerušila svědectví Renaty Michálkové a Jardy Slobody. Oba vyprávěli příběh o hledání a nalezení Boha. Myslím, že se jim to povedlo skvěle. Už tady znělo jasné evangelium, na které potom navázal Michal Klesnil

v kázání. Před kázáním byla zařazena „scénka“ z dílny Kairos II. Podle mě byla velice povedená. Ocenila jsem hlavně na začátku „nehnutí ani brvou“ Mašinfíry (Vládi), kdy pět minut jenom sedí a občas hýbe očima. Publikum to také vydrželo a potom už se asi dvacetiminutová hra rozběhla ve svižném tempu. Z představení vyplynulo pozvání do „vlaků“. Rozhodnout se musí každý sám. Michal Klesnil potom pozvání k Bohu zopakoval a vstup důrazně podmínil pokáním. Takový důraz byl dobrý: evangelium nikomu nenutíme, spása je zadarmo, ale bez zoufalé potřeby záchrany na ni nedosáhneme. Na výzvu k přijetí Ježíše jako Spasitele a Pána

Nastoupit sám? To nemohu, kdyby tu byli alespoň další lidé.

zvedlo ruce několik lidí. Dopředu stvrdit toto rozhodnutí modlitbou přišli dva mladíci. Ani nevím, kdy naposled jsem takový „úkaz“ viděla. Kež naši noví bráchové zakotví v Církvi a rostou v poznání Boha! Následovaly modlitby za nemocné a nakonec za všechny potřebné. O jednom okamžitém Božím zásahu jsem se dozvěděla hned po shromáždění: bezprostředně po modlitbách

Jé... zadarmo

za záda bolest zmizela. V rozhovorech s lidmi jsem slyšela, že takové Bohoslužby s důrazem na evangelium by mohly být častější. Snaha je, aby vždy zaznělo minimálně svědectví o obrácení. Tak se těším na příště.

Nanda

POZVĚTE SVÉ ZNÁMÉ

Před dvěma roky jsem pozvala tři své nevěřící kamarádky, sousedky, na divadelní představení skupiny Kairos. Jelikož jsme se přestěhovali za Prahu do menší vesnice, říkám: „Holky, uděláme si výlet do velkoměsta. Je to křesťanské představení, nevím, jaké to bude. Když tak utečeme. Snad nebudou zamykat, jak Cimrmani. :)).“

Děti jsme nechaly u svých tatínků. Dohromady my čtyři máme 14 dětí.

Jedna z mých kamarádek kdysi začala Boží dotek, když byla mladá a dosud stále věří, že Bůh existuje. Druhá ze špatnou zkušeností z mládí z církve a třetí dosti váhající, zmítaná v problematickém manželství. Tak jsme se vyšňořily, a vyrazily autem do velkoměsta za kulturou :))

Z divadelního představení jsem byla mile překvapená, bavilo mě a nejen mě. Divadelní hra byla vtipná, moc jsme se nasmály. A zároveň ukazovala, jak je vnímán hřích z pohledu různých náboženských. Na záchodcích po představení mi ta třetí z mých kamarádek trochu zaraženě a podezřele povídá: „Když ono je to tak jednoduchý, to evangelium.“, Já na to s úsměvem: „No.... vlastně, jasně že je.“ A dál jsme se nebavily. Pak jsme pozdravily herce, mé přátele z našeho sboru a jely s malým dárečkem, malou biblí v ruce, domů.

Cestou domů kamarádky komentovaly mile představení, ale víc jsme se nebavily.

Pár týdnů uteklo a jedna z nich pořád chodila častěji k nám na návštěvu. Pořád jsme řešily víru. Pořád jsme rozebíraly, kdo je Bůh a Ježíš a jak a co a kdy a kde :))

VŠECHNY MOJE KAMARÁDKY SLYŠELY, KDO JE JEŽÍŠ.

Uběhly další asi čtyři měsíce od Dnů dobrých zpráv a kamarádka opět přišla na káfičko s nejmladším synem na návštěvu. Děti si hrály a ona, že se omlouvá, že pořád o tom musí přemýšlet.

Já jsem člověk, co moc nepřemýšlí a dělá věci až někdy příliš unáhleně. Samozřejmě chápou a rozumím, že důležitá rozhodnutí se nesmí dělat unáhleně. A taky, že každý jsme jiný a potřebujeme jiný čas. Ale přesto s mojí povahou tím pádem šlím z nerozhodných lidí. A protože již naše rozhovory trvaly nejméně rok, povídám už i trochu našťavaně: „Hele, buď to udělej teď, nebo doma u luxování, anebo na smrtelné posteli. Někdy se prostě musí rozhodnout.“ Ona na mě kouká a povídá: „Tak jo, tak teď.“ Překvapená nad

jejím rychlým rozhodnutím jsem vzpomínala, jak věst modlitbu přijetí Pána Ježíše. Byla jsem šileně zaskočená z jejího rozhodnutí. Po modlitbě sice nedošlo k nějakým citovým výjevům, ale od toho dne se stala mnohem vyrovnanější, a i trochu rozhodnější.

Nyní navštěvuje maminkovskou skupinku, jela s námi na naší regionální dovolenou, která ji pomohla v tom, že poznala více různých lidí věřících ve stejného Pána. Její manželství se změnilo tím, že se tolik netrápí a nepřemýšlí každý den, jak manžela opustit, ale řeší, jak mu odpustit. Pevně doufám, že se Bůh skrze ni dotkne i jejího manžela. Když si s ní povídám, vidím, jak sama vnímá a cítí věci, které jí nemusí nikdo říkat, zdali jsou, či nejsou správné.

Díky Dobrým zprávám měly všechny moje kamarádky možnost slyšet, kdo je Ježíš, jedna poprvé, druhá podruhé a ta třetí, která Mu už patří, potřetí. Dny dobrých zpráv nejsou manipulativní, jsou na úrovni, jsou zábavné. Já vím, že se nemusím stydět pozvat své známé či přátele.

Vám ostatním tím vzkazuji: „Nebojte se, pozvěte své známé. A kdyby něco, mám taky dobrou zprávu – můžete utéci... nezamykají dveře!!!“

Lucie Bencová

Ted' potřebuji mluvit právě s tebou

Někdy mi připadá nesdělitelné říct, jak jsem uvěřila, ale pokusím se. Vyrůstala jsem v evangelické církvi a každou neděli jsem s tatínkem chodila do sboru. Jediný důvod pro neúčast na shromáždění byla nemoc. Přes všechnu dobrou snahu jiných lidí jsem Pána Boha nepoznala osobně. Měla jsem dojem, že v Bibli se píše jen o samých super lidech (koho jiného by taková kniha zmiňovala, že) a patří do minulosti. Když mi bylo patnáct a před sborem jsem při konfirmaci dokázala „svou víru“ naučenými citáty z Heidelbergského vyznání víry, doma jsem tatínkovi řekla, že do sboru už nebudu chodit a že jsem už na střední a že bude spousta učení. Dodnes se divím, že nebyl hrubě rozladěn. To až později.

Nová škola nepřinesla nové štěstí, spíš nové zmatky a zklamání a život bez cíle. V tu dobu, kde se vzali, tu se vzali, ve sboru se objevili mladí lidé, kteří Pána Ježíše už poznali osobně a začali nás, bývalé konfirmandy, nechodící členy, osobně zvát na schůzky mládeže. Na přímé pozvání se těžko říká ne.

Tak jsem začala chodit na mládež. A protože oni byli takoví nadšení a na slovo nebyli skoupí, tak mi hned zkrájí vysvětlili, že jsem hříšná a že potřebuji Ježíše. Řekla jsem, že to není možné a ať dají pokoj, nicméně na příští schůzku jsem přišla. Znovu přehrálí stejnou písničku a dostali stejnou odpověď. Tak to pokračovalo měsíce. Asi jsme ze sebe byli vzájemně zoufalí. Oni pochopili, že opakovat to samé každý týden není nejlepší řešení (interval dvou týdnů se zdál ok) a mně se mezi nimi líbilo. Je to divné, já vím, ale ve škole jsem neměla kamarádky a oni se k sobě chovali tak hezky. Nakonec i ke mně. Až na ty řeči. Jezdili jsme spolu na výlety a pan farář říkal, že je rád, že chodím, tak proč neudělat někomu radost ☺.

V květnu roku 1981 jsme se vraceli v neděli večer z výletu domů a teprve ve vlaku mi kamarádka řekla, že se vlastně ještě staví u Martina ve zdi (evangelický kostel kousek od Národní), že tam budou nějaké super zpěvy a že jestli chci, tak můžu jít s nimi. Samozřejmě jsem chtěla. Kostel byl narván k prasknutí a místa k sezení třeba nehledat. Většina byla ráda, že mohla stát opřena o zeď. Byla jsem připravena na zpěvy a ono přišlo kázání. O prvním hříchu o odloučení

od Boha. A tam jsem pochopila, že jsem to já, kdo si staví zeď mezi sebe a Boha, že je to můj hřích, který mě činí tak zoufalou, a že je to Bůh, který je schopen mi odpustit a dát mi nový život. Bylo to tak nepředstavitelné, že si mě Bůh našel uprostřed plného kostela a řekl: „Ted' potřebuji mluvit právě s tebou.“ (Vlastně mi to dělá dodnes.)

Když jsem po skončení shromáždění říkala mé kamarádce, co se mi stalo, nevěřila mi. Chápete to? Pořád to chtěla. Každý týden se ptala, zda jsem spasená, a když řeknu ano, tak ona mi nevěří!!! A to bylo nic proti tomu cirkusu, co nastal doma. Místo v šest jsem byla doma v deset (ne každý měl telefon, natož mobilní ☺) a ještě jim vykládám, že jsem potkala Ježíše. Toho se od spořádané mládeže spořádaného sboru nenadáli.

Léta trvalo, než se vše srovnalo. Pan farář byl nadšen z nové tváře mládeže, my chodili asi třikrát týdně na shromáždění a ještě v neděli večer k Martinovi ve zdi, kde se tenkrát scházela pražská mládež. Asi rok po obrácení jsem Pánu Bohu řekla, že bych Mu chtěla sloužit jako kazatel. On to vyřešil tak, že mi dal muže, z kterého vyrostl kazatel.

Další roky nebyly vždy pohodové. Přišly roky boje i roky pokoje, ale Pán Bůh nás podržel a jsem Mu nesmírně vděčná, že to se mnou nevzdává.

Marta Božovská

● MISIE

UKONČENÍ SLUŽBY PITZMOŠOVÝCH V CHORVATSKU

Společné prohlášení podpůrného týmu KS Praha, Jirky Dohnala, Gorana Roksandiće a Jirky Pitzmose

Manželé Pitzmosovi se rozhodli ukončit svoji službu v Chorvatsku a vrátit se zpět do ČR. Stalo se tak na základě jejich několikaměsíčního hledání před Bohem, jak dál. Toto rozhodnutí dělají v návaznosti na doporučení Podpůrného týmu z jara letošního roku, aby Jirka ukončil službu staršího kvůli osobní neintegritě a v této věci přijal pastorační službu Gorana Roksandiće. Jirka P se s Goranem scházel a došlo k některým posunům, ale nikoli k vyřešení všech vztahových napětí ani k zásadnímu posunu ve vztazích.

Do Chorvatska byl Jiří Pitzmos povolán osobně, Bohem. Jeho povolání bylo spojeno s vizí a povoláním Jiřího Dohnala a týmu, je-

hož součástí se stali i Pitzmosovi. Přijel sem podílet se na budování sboru v Rovinji a šíření evangelia na Istrii. Během společné služby došlo ke krizi ve vzájemném vztahu. Důsledkem toho byla ztráta důvěry mezi Jirkou P a staršovstvem. Přestože došlo k vyjasnění situace a odpuštění, výhled na další spolupráci se obnovit nepodařilo.

Na základě těchto skutečností se Pitzmosovi rozhodli vrátit do České republiky, což v současné situaci respektuje vedení vysílajícího sboru KS Praha, se kterým byla tato situace průběžně konzultována (konkrétně s pastorem KS Praha a členy misijní rady). Toto rozhodnutí rovněž respektuje i vedení sboru EPC v Rovinji.

Jirka, Klárka, Radka

Jako podpůrný tým z vysílajícího sboru KS Praha chceme vyjádřit vděčnost manželům Pitzmosovým, že se nechali povolat Bohem na misii, konkrétně do Chorvatska do města Rovinji.

Víme, že přinesli mnohé osobní oběti, a vážíme si, že opustili své blízké i zázemí a následovali Boží povolání.

K současnému roku 2010 strávili na misii v Chorvatsku celkem 13 let, během kterých Pán skrze ně jednal, a mnozí skrze ně slyšeli evangelium nebo byli jinak Bohem dotčeni.

Přejeme jim hojnost Božího požehnání při návratu do České republiky a modlíme se, aby dál naplňovali Boží vůli.

Jaroslav Sloboda, Lubomír Ondráček, Tomáš Božovský, Martin Čunek

● VĚROUKA

„Trojice“ a co s ní

Protože se objevilo několik různých názorů na tradiční křesťanské učení o „Trojici“, věnovali jsme této otázce čas na jednom z výjezdů staršovstva. Protože tento termín není použit v Bibli a byl vytvořen v reakci na nejasnosti a někdy i hereze, s kterými nejsme vždy dnes dobře obeznámeni, rozumí se mu různě a často se používá inflačně a nemístně. Během diskuze jsme se shodli, že se nám nikdy nepodaří plně porozumět vztahu Otce, Syna a Ducha a že narážíme na limity svého rozumu i zjevení. Také Bible není zdaleka tak systematická, jak bychom si přáli, a některé věci zanechává skryté.

V minulých třech číslech Sborového dopisu jste byli seznámeni s historií chápání Boha jako Otce, Syna a Ducha svatého a s některými biblickými výpověďmi. Jako starší jsme přijali určité vyjádření, u kterého je nám jasné, že není plně vystihující a že je limitováno výše zmíněným. Může ale sloužit jako určité vodítko pro naše úvahy a pro náš vztah k Bohu.

Za staršovstvo sboru Lubomír Ondráček

VĚŘÍME v Boha Otce, Boha Syna a v Boha Ducha Svatého

VĚŘÍME v jednoho Boha: Otce, Syna a Ducha svatého. Věříme, že Bůh existuje věčně ve třech neoddělitelných osobách, které jsou dokonale jednotné, i když má každá jinou úlohu. Otec, Syn a Duch Svatý mají mezi sebou vztah dokonalé harmonie a spolupráce. Všechno, co Bůh dělá, je dílem Otce, Syna a Ducha svatého.

VĚŘÍME v Boha Otce, který je Stvořitelem nebe i země, všeho živého a neživého. Stvořil vše skrze svého Syna a vše oživuje svým Duchem. Otec miluje každého člověka a chce s ním mít osobní vztah jako se svým dítětem. Proto poslal svého Syna, aby otevřel člověku cestu k Němu.

VĚŘÍME v Boha Syna, který je od věčnosti. Je zcela roven Otcovi. Otec ho poslal na zem a Syn se ze své lásky k Otcovi a k lidem dobrovolně rozhodl na zem přijít jako člověk Ježíš. Ježíšův život byl jak životem Boha mezi námi, tak i zároveň dokonalým lidským životem. Syn má naprostou jednotu s Otcem, ze které plyne Jeho plná posluš-

nost. V poslušnosti podstoupil smrt na kříži, kde byl díky Jeho zástupné smrti smazán náš hřích. To nám umožňuje přijít k Otcovi a stát se Božími syny a dcerami s věčnou platností a mít tak skrze víru přístup k veškerému dědictví Boží slávy. Ježíš byl vzkříšen Otcem mocí Ducha svatého.

VĚŘÍME v Boha Ducha Svatého, který je zdrojem života a je zcela roven Otcovi a Synu. Umožnil Synu, aby se narodil z Marie jako člověk. Díky Ježíšově smrti a vzkříšení nám byl poslán od Otce, aby s námi měl úzký vztah a aby v nás a skrze nás působil v moci. Je naším Učitelem, Přímluvcem, Pomocníkem a Utěшитelem. Umožňuje nám vidět pravdu evangelia, uvěřit a činit pokání. Duch svatý nás uvádí do veškeré pravdy, zjevuje nám Otce, dává nám své dary a zmocňuje nás ke svědectví.

VĚŘÍME, že Otec, Syn a Duch svatý jsou hodni stejné slávy a úcty. Je jen jeden Bůh. Proto když uctíváme Otce, je zároveň poctěn Syn i Duch Svatý, když uctíváme Syna, je uctěn Otec a Duch Svatý a když uctíváme Ducha Svatého, Otec a Syn jsou poctěni.

● JAKÉ TO BYLO

FULL FLAME

Během září a října probíhal ve sboru zájmový seminář. Během osmi setkání jsme se postupně seznamovali s „lekcemi pro zapálené k evangelizaci“ Reinharda Bonnkeho. Po společném úvodu a zhlédnutí videa jsme se rozdělili do skupin, kde jsme mohli diskutovat a s pomocí brožury se nad lekcí zamýšlet. Já jsem se na každou lekci těšila a přesto, že to pro mě nebylo nové vyučování, vždy jsem byla povzbuzena, zasažena a ohromena Boží láskou a milostí. Lekce byly náměty a podněty doslova nabyté a tak byly i diskuse zábavné a povzbudivé. Ve skupině se scházelo okolo deseti lidí a bylo zajímavé pozorovat, jak si každý všimnul jiného detailu vyučování a společně jsme si teprve dotvářeli konečný dojem a poučení.

Zeptala jsem se za Vás hlavních organizátorů Luboše Ondráčka a Martina Čunka:

Luboši, za jakým účelem jsi projekci plánoval?

Zvěstování evangelia je naší současnou sborovou prioritou a zatím se nám nedaří do ní plně vstoupit. R. Bonnke je povoláním evangelista a daří se mu ke zvěstování motivovat. Měl jsem naději, že jím připravený kurz nám pomůže do zvěstování evangelia aktivněji vstoupit.

Můžeš poradit krátce přiblížit?

Porad je připraven pro skupinky. Vždy se začne cca 30 minutovým videem, kde je vyučování a motivační příběh a potom se na základě toho, co bylo promítnuto, diskutuje. Kromě videa jsou k dispozici ještě písemné materiály.

Jmenuj, prosím, několik hlavních bodů, které Bonnke považuje pro kázání evangelia za nezbytné.

Modlitba, osobní integrita, víra a moc Ducha svatého. Těch bodů je více, ale tyto jsem vnímal nejsilněji.

V čem byly večery FF přínosné pro tebe?

Video i následné diskuze mě povzbudily v touze evangelium zvěstovat, a přestože jsem už před tím prožíval naléhavost toho, že lidé jdou do zahynutí, tato naléhavost po kurzu ještě vzrostla. Více hledám, kde a jak evangelium zvěstovat.

Martine, pořádáš spolu s Lubošem sérii výukových videí od Reinharda Bonnkeho. Jaký byl záměr této sborové akce?

To já nevím, na to se zeptej Luboše. (úsměv) Já chtěl prostě vidět, co Reinhard Bonnke vytvořil. A pozval jsem lidi z regionu, aby se

také zúčastnili. A nelituju, ta série je skvělá, dodnes mě to ovlivňuje.

Co povzbudilo tebe nejvíc?

Je to těžké říci „co nejvíc“. Na kurzu jsem byl vedoucím jedné skupinky a film jsem viděl doma předem i dvakrát a stejně mě večer při promítání oslovilo něco, čeho jsem si do té chvíle nevšiml. Je to plné povzbuzení z Bible i praktických příkladů ze života. Každá ta půlhodinka byla opravdu hodně inspirující. Důkazem toho byla i diskuze po filmu, která nikdy nevázla.

Komu bys doporučil, aby se na sérii DVD podíval?

Vidět by to měl každý, kdo si říká křesťan. Reinhard tuto sérii vytvořil pro lidi, jako jsme my. Doufám, že to k lidem pronikne a že se všichni necháme oslovit, povzbudit a proměnit. Sám plánuju, že se na to podívám znovu.

Několika účastníkům jsem také položila pár otázek:

Proč jsi se na video – kurz R. Bonnkeho přihlásil?

Ota: Jelikož je v letošním roce prioritou našeho sboru zvěstování evangelia, rozhodl jsem se, že se nechám v této oblasti poučit a zapálit.

Renata: Na kurz jsem začala chodit až poz-

ději a to na doporučení mého manžela.

Tom: Službu R. Bonkeho znám z videí s jeho evangelizacemi v Africe, z knížek a také jsem ho viděl před pár lety na konferenci v Praze. Úplně z něj číší touha naplnit poslání, které od Boha přijal. Jestli někdo hoří pro Ježíše a pro ztracené, tak je to on. A to mě láká.

Pavel: Protože jsem se chtěl nechat povzbudit a byl také zvědavý na Bonkeho, ještě jsem ho totiž jinak než na fotkách neviděl.

Splnil kurz Tvá očekávání?

Ota: Naprosto.

Renata: Neměla jsem žádná konkrétní očekávání, ale kurz se mi moc líbil.

Tom: Nevěděl jsem úplně přesně, co očekávat, jestli to nebude jen stokrát jinak „musíte evangelizovat!“ Ale přestože je ve všech pro-

gramech zřejmý Bonkeho zápal pro ztracené, bylo to inspirativní pro různé oblasti života s Bohem. Také celé zpracování kurzu (video-programy) je na profesionální úrovni s krásnými záběry z celého světa. Povzbudivé byly i následné diskuze, sdílení a modlitby.

Pavel: Ano.

Co z kurzu Tě nejvíce oslovilo?

Ota: Myšlenek, které mne oslovily, bylo více, ale hodně vzpomínám na obraz loď, která seděla na mělčině a do okamžiku, než přišel příliv, s ní nikdo nehnul. Když nastal příliv, pohnul s ní i malý chlapec. Uvědomil jsem si, že je mnoho věcí, se kterými nemám šanci pohnout a jedinou šancí je čekat na příliv Ducha Svatého.

Renata: Mně se zase líbila myšlenka, že bez

Ježíše Krista jsem jen pouhou nulou, kdežto s Ježíšem, „jedničkou“, jsem najednou desítkou.

Tom: Je těžké vybrat jednu věc, ale třeba zpracování příběhu o návratu marnotratného syna dokázalo i beze slov vzbudit emoce. Nebo podobenství o lokomotivě či o moci přílivu.

Pavel: Asi zapálení Bonkeho pro nevěřící a jeho pohled na ně.

Doporučil bys kurz svým křesťanským kamarádům?

Ota: Ano.

Renata: Ano.

Tom: Řekl bych, že kurz opravdu stojí za to.

Pavel: Určitě, kdyby nic jiného, tak je to výborné povzbuzení.

● MLÁDEŽ

Jak bylo na Podzimkách

Dnes odjíždíme a měli jsme se tu moc dobře. Byli jsme ze 7 měst (Turnov, Jeseník, Kutná Hora, Odry, Praha, Brno, Laussane ve Švýcarsku). Večerní programy si pro nás připravili Saša Štěpánovský, Jirka Bukovský a Luboš Ondráček. Téma – Až na sám konec země – se probíralo teoreticky i prakticky (3 evangelizační workshopy mají super zážitky z toho, jak s různými lidmi mohli mluvit o Bohu (v LDN, v domově duchodců, v romské vesnici – ghettu, s cizinci na ulicích KH). Ostatní WS taky nezůstaly pozadu – Alešova Malba vytvořila nádherné věci, výtvarka s Hankou byla barevná!), sportovci si zaspotovali a pár lidí se od Jirky dozvědělo, jak je to s Islámem a jak muslimům říkat o Ježíši.

Mayo

▲ Letošní podzimky byly hodně výjimečné, jako loňský rok... Docela mi vyhovovala moje vedoucí na pokoji, rozuměly jsme si. Ve vztahu s Bohem se u mě změnilo hodně věcí a podle mě ty věci byly zásadní. Přijela jsem s vnitřními rozpaky, které jsem před příjezdem nechtěla moc řešit, ale teď už jsou vyřešeny. Jsem ráda, že se podzimky mohly uskutečnit.

▲ Bylo to super. Přestože nemám moc v oblíbené seznamování, tak jsem tu potkala moc fajn lidi. Ranní workshopy mi hodně daly. Jsem ráda, že mohu znát tolik druhů chvály a věřím, že mi to pomůže jít ještě dál k té svatyni svatých. Nejvíce se mi líbilo slovo o Duchu svatém, protože se mě dotklo. Poslední do-

bou jsem Ducha svatého moc neposlouchala a šla si po svém. Ale teď vím, že bez něj neujdu ani krok. Jsem moc vděčná za lidi, co se za mne modlili a žehnám jim zpětně, protože vím, že jejich služba je těžká, ale přináší užitek a nese ovoce. Dnešní slovo bylo taky super. Děkuji všem za tuto akci. Jste super. Bůh vám žehnej!

▲ Obě první výzvy ke mně mluvily. Byly přímo do mé životní situace. Bůh ke mně mluvil i na workshopu, ukázal mi jak se vypořádat s pocitem viny. (slyšel jsem to poprvé v životě ☺)

▲ Jsem ráda, že jsem si mohla připomenout, co mi Bůh před delší dobou ukázal a rozhodla jsem se být v tom věrná (věrnější).

Fotky, časopis, další názory účastníků a ještě něco víc najdete na www.mladezpraha.kaes.cz.

A co k tomu řekli účastníci z řad mládeže?

▲ Obnovuje tady ve mně touhu mu skutečně sloužit.

▲ Bůh mě usvědčuje z toho, že se nevěnuji tomu, co pro mě má.

▲ Usvědčení z povolání! (Připomenutí, ujištění jsem už dlouho.)

▲ Když jsem se modlila za to, aby Terku přestala bolet hlava, Bůh to fakt udělal, a hned! Dobře se mi zpívalo. Měla jsem příležitost si popovídat s různými lidmi. Bůh mě tady povzbudil! ☺ Bůh je skvělý!

▲ Odvážím si spoustu věcí. Jako je například nová smlouva s Bohem, milost a hlavně láska. Zde byla přítomnost Ducha svatého a za to jsem vděčná lidem, co tuhle akci pořádali. Myslím, že odvedli spoustu skvělé práce. Doufám, že na tuhle akci mohu přijet i příště. Kéž vám Bůh požehná a Duch svatý vás bude provázet po zbytek vašich dnů ☺.

▲ Mě potěšily podzimky obecně. Jenom že tu můžu být a bavít se s lidmi. Líbily se mi večerní programy, protože jsem si uvědomila svoje chyby ☺.

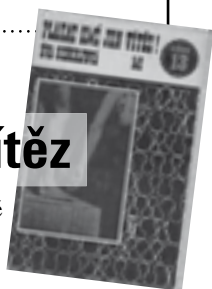
● NA CO SE DÍVÁME A CO SI ČTEME

Éva Székelyová – Plakat smí jen vítěz

V roce 1936 se konaly v Berlíně olympijské hry. Hitlerovým přáním bylo, aby se prokázala nadřazenost árijské rasy i na sportovním kolbišti. Jedním z těch, kterým se podařilo toto přání narušit, byl maďarský plavec Csík. Jeho zlatá medaile na 100m volný způsob byla tím posledním impulsem, po kterém v Évě Székelyové definitivně dozrálo rozhodnutí dokázat v blízké budoucnosti to samé.

Už jako předškolák byla v bazénu jednou denně. Ráno přišla a večer ji maminka musela často násilím vyvléknout ven. V roce 1939 si jejího talentu na jedné mládežnických závodech povšiml známý trenér Sárosi. Nabídl jejím rodičům spolupráci a po počátečním odporu otce, Évina kariéra začala strmě stoupat. Pod vedením téměř fanatického trenéra začala polykat na tu dobu obrovské tréninkové dávky. Ve čtrnácti patřila mezi

nejlepší maďarské plavkyně a byla první ženou, která se prosazovala tehdy neobvyklým stylem motýlek. Ale psal se již rok 1941 a ona byla dle vládního nařízení pro svůj židovský původ vyloučena z veškerých závodů a byl jí odepřen přístup do plavecké haly. Sárosi ještě s několika dalšími přešel do malého otevřeného bazénu se studenou vodou, kde trénovali i přes zimu. V čtyřicátém čtvrtém odvěkli trenéra na frontu a Székelyová musela na nucené práce, ze kterých se jí povedlo po čase utéct. Poté, co utekl ke konci války z fronty i její trenér, pustili se spolu znovu do tréninku. A to tak úspěšně, že tři měsíce po válce vytvořila nový maďarský rekord na 100m prsa. Při jednom z prvních zahraničních závodů dokázala zvítězit i na mezinárodním mis-

trovství Polska mužů. Zdálo se, že její sen o zlaté olympijské medaili bude při současné fantastické formě roku 1948 v Londýně naplněn.

Román Plakat smí jen vítěz, nezabírá jen závodní období Évy Székelyové. V knize se této části věnuje jen menší prostor. Její vrchol je více v její následné trenérské činnosti a především v období, kdy trénuje dceru Andreu, kterou dovedla až do olympijského finále v Mnichově. Jedním z největších obrátů jejího života nastal, když se stala babičkou

a Andrea matkou malého Mociho. Ale v nelehkém a přesto plně prožitým životě ji čekal souboj pro ni doposud nejtěžší. Zoufalý boj se zákeřnou nemocí.

Székelyová není spisovatelka a je to znát. Kniha působí jako hrst rozhozených vzpomínek. Přesto se čte výborně. Je to velmi živé svědectví o nesmírné touze po vítězství, ale nikoli za každou cenu. Cena fair play, kterou obdržela v roce 2005, byla spravedlivým oceněním čestného přístupu nejen ke sportu, ale především k jejímu bohatému životu.

Titul vyšel v roce 1981 a je ho možné sehnat jen v knihovnách, nebo se štěstím v antikvariátu.

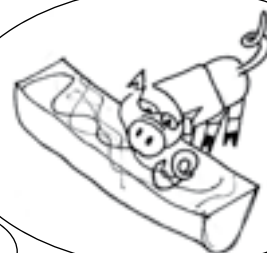
Pavel Rosecký

Tuto rubriku nemá předplacenou Pavel ☺
Napište i Vy o knize nebo filmu, které podle Vás stojí za to číst a vidět.

Kreslí Antonie Hrdinová

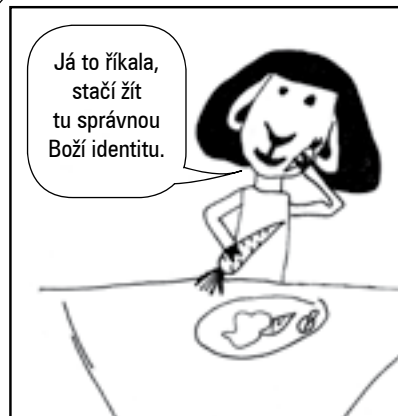
Už nikdy žádné slupky od brambor.

Hospodin je můj pastýř
nebudu mít nedostatek.

Já to říkala,
stačí žít
tu správnou
Boží identitu.

© APFO 2010

● OZNÁMENÍ

Český studijní překlad Bible v kapesním formátu

Mimořádně kvalitní a přesný překlad Bible do současné češtiny určený pro každodenní čtení ve formátu vhodném do kapsy, kabelky či batohu.

- 1200 stran □ 6 map
- obálka podle návrhu Aleše Lamra
- odolná vazba z umělé kůže
- bez poznámkového aparátu
- formát 12,5 x 17,3 cm □ cena 548 Kč

Vydává Nakladatelství KMS ve spolupráci s Českou biblickou společností.

Akční sleva „ČSP TANDEM“

Při zakoupení vydání Bible v ČSP v pevné vazbě (velké vydání s poznámkami) společně s kapesním vydáním zaplatíte celkem pouze **990 Kč (sleva 20 %)**!

Objednávky:

Nakladatelství KMS, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
<http://knihy.kmspraha.cz>
knihy@kmspraha.cz □ 284 841 922
Při objednávce 10 a více kusů 10% sleva.

● OZNÁMENÍ

Biblické hodiny

KAŽDOU STŘEDU V 19:00 HOD
v Kulturní centrum Novodvorská

Novodvorská 1013/151, Praha 4 - Lhotka, 1. patro, Metro C „Kačerov“ – Bus 106, 170, 196, 203, Metro B „Smíchovské Nádraží“ – Bus 196, 197, 198 zastávka: „Sídliště Novodvorská“, KC Novodvorská je v dohledu od zastávky, stačí přejít prostranství.

1. 12. ThMgr. Dan Drápal: 68. Žalm – 2. část.

Místo Božího přebývání. Naše místo v Boží armádě.

Bůh povolává pohanské národy

8.12. Mgr. Jana Hradová: Očekávání a naděje

Spokojenost s tím, kde se právě nacházíme je spjata s našimi očekáváními. Jít životem s nadějí.

15.12. ThMgr. Dan Drápal: Vánoční program

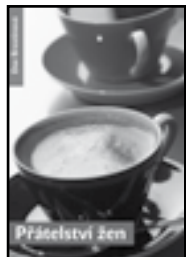
■ Dvěma studentům nabízím bydlení v klidném prostředí jižní části Prahy. Na nejbližší stanici metra je to 13 minut, do centra 20 minut. K dispozici jsou dva pokoje, jeden velký a jeden menší. Příslušenství a zařízenou moderní kuchyni nutno sdílet s jedním dalším člověkem. Nájem 3 700 Kč na osobu již zahrnuje veškeré energie a připojení k internetu. Zájemci nechť volají na 773 648 577.

■ Slovenský sbor „Radostné srdce“ z města Partizánske pořádá ve dnech 12.-18. února pobyt v horském rekreačním středisku Králiky nedaleko Banské Bystrice. Viz www.chatamaria.host.sk. Ceny jsou přijatelné a zbývá několik volných míst. Večerní programy na téma Duchovní boj zajišťuje Dan Drápal.

Samuel

www.samuelcz.com
knihkupectvi@samuelcz.com
tel: 224 317 674

PŘÁTELSTVÍ ŽEN

Dee Brestinová

Autorka ve své knize povzbuzuje čtenářky, aby naslouchaly své touze po přátelství a aktivně přátelské vztahy vyhledávaly a pěstovaly. Na biblických příkladech přátelství ukazuje, jak se nechat do přátelství vést Bohem, jak být v přátelství vytrvalé, jak se v něm učit novým věcem, jak se přátelit s ženami, které procházejí zkouškami, nebo jak se vyvarovat nezdravé citové závislosti. Čtivá a upřímná

knížka plná osobních zkušeností a životních příběhů ženy vybízí, aby s odvahou vstoupily na novou a hlubší úroveň přátelství, prostoupenou důvěrou a blízkostí.

196 stran, cena: 199 Kč

Přijďte si nakoupit vánoční dárky pro své blízké do nového

KŘESŤANSKÉHO KNIHKUPECTVÍ

Bible • knihy • šperky • hudba • filmy • dárky • káva, čaj, čokolády
trička • hry • dárkové poukázky

Soukenická 15, Praha 1, otevřeno: Po - Pá 10⁰⁰ - 18⁰⁰

Sleva 10 %

na knihy z nakladatelství Samuel

Platí do 20. prosince.

slevový kupon

slevový kupon

ZÁKLADY KŘESŤANSKÉHO ŽIVOTA

PRAKTICKY ZAMĚŘENÝ VÝKLAD BIBLÉ

PŘÁTELSKÉ SPOLEČENSTVÍ

MOŽNOST DOTAZŮ A OSOBNÍCH ROZHOVORŮ

Kdy: **27. 1. – 28. 4. 2011 vždy ve čtvrtek v 18:30 hodin**

Kde: **SBOROVÝ DŮM KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8 – Libeň**

Doprava: Metro B Palmovka

Vstup zdarma

Přednáší: Tomáš Dittrich a jeho hosté

Chválý: Jiří Bešta

Křesťanské
společenství
Praha

Z Á K L A D Y 2 0 1 1

T É M A T A P Ř E D N Á Š E K

- 1) 27. 1. Ze smrti do života
- 2) 3. 2. Nový život, křest
- 3) 10. 2. Víra, zkoušky, vítězství nad hříchem
- 4) 17. 2. Bible – Boží slovo
- 5) 24. 2. Jsme spravedliví, nebo hříšníci?
- 6) 3. 3. Naplnění svatým Duchem
- 7) 10. 3. Každý den s Bohem
- 8) 17. 3. Modlitba
- 9) 24. 3. Odpuštění
- 10) 31. 3. Uzdravení z nemoci
- 11) 7. 4. Osvobození od hříchů minulosti
- 12) 14. 4. Jak s lidmi mluvit o Pánu Ježíši
- 13) 21. 4. Co je to církev?
- 14) 28. 4. Pán Ježíš přijde znovu

Blíží se další ročník Misijních víkendů

Již potřetí proběhnou v příštím roce Misijní víkendy Společně je pořádají všechny hlavní misijní organizace působící v naší zemi OM, YWAM, Wycliffe, Exodus, NF Nehemia a NFKMS.

Záštitu převzaly opět ČEA, KMS a KS.

5. února 2011 v Českém Těšíně

5. března 2010 v Praze

Mottem je „**Misie – tlukot Božího srdce. A co na to tělo Kristovo?**“

Hlavním hostem bude **Myles Wilson** z organizace Wycliffe Bible Translators

Dalšími semináři budou: „Muslimský svět a evangelium“, „HIV + evangelium“, „Misie pro ty, kdo neradi cestují – cizinci mezi námi“. Můžete se těšit na chvály, prezentace a modlitby za misii. Během víkendu budou otevřeny stánky jednotlivých misijních organizací.

Více informací na [HYPERLINK „http://www.misijnivikend.cz/“](http://www.misijnivikend.cz/) www.misijnivikend.cz.

Aglow

mezinárodní a nezidenominační
sdružení žen

zve na další setkání, které se koná

10. 12. Lubona Šťastná (KS Kutná Hora)

v 18:00 v „kavárně“ ve dvoře, Soukenická 15 (CB)

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

Setkání mládeže

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod

více info Maruška Bukáčková
775 641 671
marie.b@email.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod

více info Štěpánka Bláhová
777 576 530
spetanka@seznam.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod

více info Michal Klesnil
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

šestá

večerní setkání pro mladé, kde to žije!!!

velká narozeninová party

12.12. 2010 v šest hodin

ortenovo náměstí 34, škola TGM

praha 7

vstup zdarma!

hudba - video

tanec - scénky

nápojový bar

křesťanské společenství praha

www.mladezpaha.kaes.cz/sesta

724 435 309 - dita frantíková

* Silvestr v Krkonoších *

Pokud je ti něco mezi 12 a 25, vyraz s mládeží na hory na celý povánoční týden.

Kdy: 27. 12. 2010 – 2. 1. 2011 (tj. 6 nocí)

Kde: penzion Vínůř, Horní Maršov

Za kolik: 1800 Kč

S sebou: sjezdovky, běžky, brusle, boby, sáně

Více informací a elektronická přihláška je na
<http://mladezpaha.kaes.cz>

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

2.1.

od 15:00 KD Ládví

Hudební skupina: MLASK pod vedením Teda Whanga

Kázání: Lubomír Ondráček – Víra – dar i závazek

6.2.

od 15:00 KD Ládví

Kázání: Lubomír Ondráček

SBOROVÁ MODLITEBNÍ

20.12.

Pondělí od 18:00-19:30

POSTNÍ (v rámci celonárodního modlitebně postního řetězce KMS)

**NA ŠTĚDRÝ DEN 24. 12. BUDE BOHOSLUŽBA
VE SBORU V 10:00 HOD.**

**V NEDĚLI 26. 12. BUDOU BOHOSLUŽBY V 10:00
A 16:00 HOD POUZE VE SBOROVÉ BUDOVĚ.**

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan

Shromáždění: Ne 10:00, Komunitní centrum – Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)

Počet členů: 30/18/22

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský

Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7

26. 12. není region z důvodu vánočních prázdnin

Modlitební: 13.12. v 18:00 u Václavíků

Počty členů: 108/24/47

Výstup: Zdeněk Mann (přestup do CB Kladno)

Narození: Mark Patočka

ZÁPAD

Kolektivní vedení

Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích, (stanice metra Hůrka)

Počet členů: 51/10/24

STŘED

Pastor: Martin Čunek

Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23

Počet členů: 80/15/28

PALMOVKA

Pastor: Mirek Hoblík

Shromáždění: Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10

Počet členů: 90/20/54

Výstup: Petra Malinová přestup do CBH

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský

Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Komunitní centrum Matky Terezy, boční vchod (vpravo od hlavního vchodu), U Modré školy 2337/1 (metro Háje)

Počet členů: 45/2/27

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann

Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23

Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově

Počet členů: 75/12/15

Výstup: Jaromír a Jana Hradovi s dětmi

JIH

Pastor: Miloš Poborský

Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), KC Novodvorská, Novodvorská 1013/151

Modlitební: v Ne 18:00 hod – Dáša Blažková, Slepá I/14.

Počet členů: 50/5/24

SBOR

**KŘESŤANSKÉ
SPOLEČENSTVÍ PRAHA
IČ 73631043**

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

<http://paha.kaes.cz>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682103	Angel Lama	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,

e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký, Johana Dittrichová

Sazba: APEO / Olga Hrdinová

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail

sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 12 Kč

